

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

RUTA DEL TER

Etapa 2: SETCASES – VILALLONGA DE TER LA ROCA DE PELANCÀ – CAMPRODON

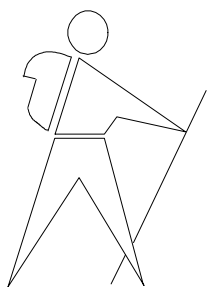
15 de desembre de 2013

HORARI PREVIST

Sortida de la Plaça de l'Estació de Vilanova i la Geltrú.	6 h
Setcases. Esmorzar.	8 h 50 min
Inici de l'etapa.	9 h 20 min
Camps de Beduis. Reagrupament.	10 h 20 min 10 h 30 min
Llebro. Reagrupament.	11 h 15 min 11 h 25 min
Vilallonga de Ter. Reagrupament.	12 h 10 min 12 h 20 min
La Roca de Pelancà. Reagrupament.	12 h 55 min 13 h 05 min
Camprodon. Final de l'etapa. Dinar.	13 h 55 min
Sortida cap a Vilanova.	17 h
Vilanova i la Geltrú.	19 h 30 min

Notes.-

- ** Esmorzarem a Setcases; hi haurà obert l'Hostal del Ter i potser d'altres llocs. Dinarem a Camprodon; hi ha restaurants.
- ** Tingueu en compte que l'organització sempre **pot modificar aquesta previsió** d'horari en funció de com es vagi desenvolupant l'etapa (Condicions meteorològiques, retards o avançaments imprevistos, etc).
- ** Si us plau, sigueu puntuals, respecte els reagrupaments i **mantingueu sempre contacte visual** amb els que us segueixen; si cal espereu-vos. Intenteu seguir els horaris previstos, és a dir, no correu ni aneu massa lents! (**Penseu que aneu en grup**).
- ** **Atenció:** Per a qualsevol comunicació amb la Secció el dissabte abans de l'excursió o el mateix diumenge (mitja hora abans de la sortida) **utilitzeu només** el telèfon 687 04 39 76 (Agustí Poch).
- ** Els vocals coordinadors d'aquesta sortida són Joan Andreu i Agustí Poch. En tot moment cal respectar les seves indicacions.

SECCIÓ DE SENDERS

AE TALAIA

RUTA DEL TER

Etapa 2: SETCASES – VILALLONGA DE TER **LA ROCA DE PELANCÀ – CAMPRODON**

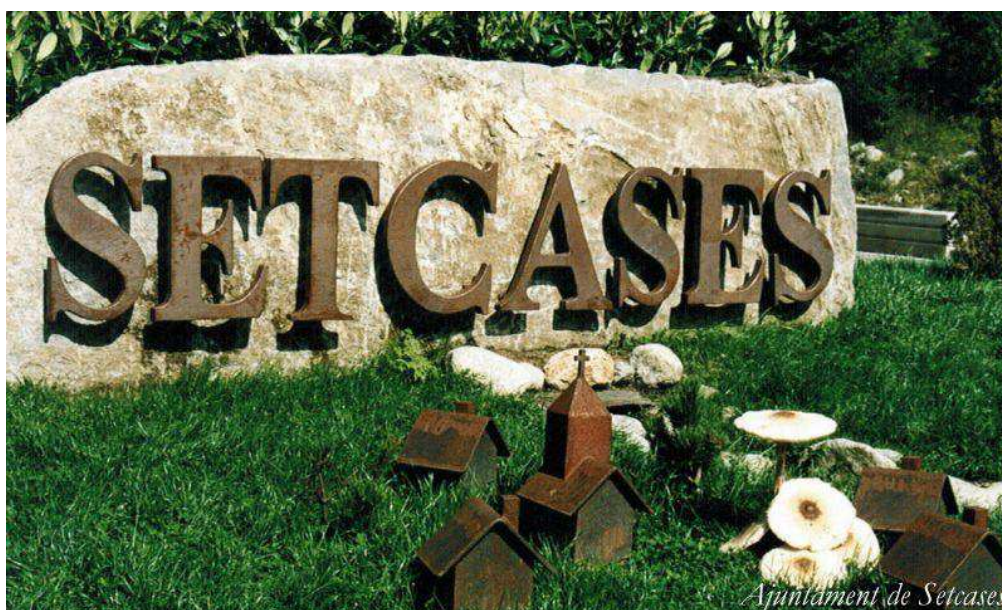
15 de desembre de 2013

DESCRIPCIÓ DE L'ETAPA

Començarem l'etapa a Setcases i d'entrada ens enfilarem pels vessants del Puig de les Agudes tot fent una ascensió que segons la descripció de guia de la Ruta del Ter és *forta, llarga i continuada, sense treva*. Després d'uns tres quarts d'hora de pujada arribarem als Camps de Beduis, punt culminant de l'etapa.

Una vegada travessat el Pla de la Rovirassa arribarem al llogarret de Llebro. Poc després començarem la llarga baixada que ens menarà fins a Vilallonga de Ter a la riba del riu. A partir d'ací seguirem pel costat del riu passant per la Roca i Llanars fins arribar a Camprodon on finalitzarem l'etapa.

Durant tot el recorregut seguirem les marques del PR C-188 que va de Setcases a Sant Pau de Segúries; hi ha unes marques antigues del PR, grogues i blanques, i també unes de noves només grogues. Fins als Camps de Beduis també veurem unes marques blaves. De la senyalització de la Ruta del Ter en veurem ben poca i algunes de les seves marques fins i tot poden portar a confusió.

Horari Parcial	Total	Distància (km)
0:00	0:00	0,000

Comencem l'etapa a la rotonda que hi ha a l'entrada de Setcases venint de Camprodon (1.251 m). Hem d'anar carretera avall i immediatament creuem el Ter situant-nos a la seva riba esquerra.

Una mica més endavant deixem l'entrada del cementiri a l'esquerra.

0:03	0:03
------	------

Atenció. Hem de deixar la carretera i agafar un camí amb sòl cimentat que puja cap a l'esquerra; a l'enforcall hi ha un pal indicador (Camprodon 13 km). El camí està senyalitzat amb les marques del PR C-188 i també amb unes de blaves. Ben aviat el sòl deixa de ser cimentat; seguim pujant.

0:10	0:13
------	------

El camí fa una marcada ziga-zaga esquerra – dreta; seguim pujant

0:08	0:21
------	------

Hem de travessar una tanca de filferada.

0:08	0:29
------	------

Desemboquem en una clariana; planegem una mica i tornem a pujar. A trams el senderol queda una mica desdibuixat.

0:06	0:35	1,325
------	------	-------

Entrem en un petit prat; per l'esquerra se'ns uneix un senderol que ve de Setcases i per on segueixen les marques blaves (1.515 m). Nosaltres seguim en la direcció que portàvem, pràcticament sense camí, vers una tanca que veiem més endavant.

Un cop passada la barrera per un espai força estret hem d'anar cap a la dreta per tal de vorejar el petit llom que tenim davant.

0:05	0:40
------	------

Arribem en un extens prat; són els Camps de Beduis. A la dreta se'ns ofereix una esplèndida panoràmica de la vall del Ter. Anem flanquejant el prat per la seva banda dreta seguint el senderol més marcat.

0:06	0:46	1,775
------	------	-------

Hem de baixar cap a la dreta vers una surgència d'aigua (compte amb el fang) (1.545 m). Una mica més endavant el senderol s'endinsa en el bosc tot baixant lleugerament.

0:09	0:55
------	------

El senderol bifurca; hem de seguir per la branca de la dreta que baixa.

0:05 1:00

Desemboquem en un altre prat; és el Pla de la Rovirassa. Hem d'anar cap a l'esquerra mantenint el nivell.

0:08 1:08

Entrem novament al bosc.

0:03 1:11

Passem per una zona on hi ha una surgència d'aigües i travessem una tanca on hi ha un senyal de la Ruta del Ter!

0:02 1:13 2,940

Travessem el torrent de Maïans (1.408 m).

0:06 1:19

Desemboquem en un camí; l'hem de seguir cap a la dreta tot baixant. Una mica més endavant hem de travessar una tanca de filferada.

0:09 1:28

Enllacem amb un altre camí; el seguim cap a la dreta.

0:03 1:31

El camí fa un revolt cap a la dreta, deixa un trencall a la dreta que planeja i segueix baixant tot fent un revolt cap a l'esquerra.

0:03 1:34

Per l'esquerra se'ns separa un camí que puja.

0:04 1:38 4,295

Arribem al petit llogarret de Llebro (1.259 m); hi ha un pal indicador (Vilallonga 2 km; Setcases 4,9 km). Voregem cal Cotet, cal Gavatx i ca l'Alabau i seguim avall.

0:03 1:41

En arribar al torrent de Llebró hem de deixar el camí i seguir el trencall que puja cap a l'esquerra. Una mica més amunt travessem el torrent passant per sobre d'una antiga resclosa.

Seguim per un senderol que s'enfila pel vessant del torrent.

0:07 1:48

En arribar al capdamunt de la pujada hem de travessar una tanca. Passada la tanca hem d'anar cap a

l'esquerra mantenint el nivell. A la dreta, a un nivell inferior, podem veure-hi el mas de la Riba.

0:03 1:51

Enllacem amb un camí que puja per la part de darrera del mas de la Riba; el seguim cap a l'esquerra tot pujant. Travessem una tanca i seguim pujant.

0:04 1:55 5,110

Travessem el Clot de les Rovires (1.270 m).

0:02 1:57

Travessem un petit torrent; el camí es transforma en senderol.

0:03 2:00

Enllacem amb un senderol més marcat; el seguim cap a l'esquerra.

0:02 2:02

Al sòl, a la dreta, hi veiem la tapa d'una conducció d'aigües; més endavant també hi veurem una comporta.

Una mica més enllà, després de deixar una pomera a l'esquerra, comencem a baixar fort.

0:05 2:07

Enfront d'un gran arbre el senderol fa una ziga-zaga dreta – esquerra; continuem baixant.

0:02 2:09

Travessem un senderol que planeja i seguim baixant.

0:01 2:10

Travessem un petit rierol i comencem a planejar.

0:03 2:13

Passem per sobre d'una canonada de pressió. Una mica més endavant deixem un trencall que puja vers unes edificacions.

0:03 2:16 6,290

Desemboquem en una pista cimentada, la seguim cap a la dreta (1.140 m). En aquest punt, a la dreta, hi ha el pedró de les "Fou-Fou" de Sant Pere i Sant Joan. Baixem tot deixant un trencall a l'esquerra i un altre a la dreta.

Després de travessar una tanca metàl·lica, la pista segueix baixant tot fent àmplies ziga-zagues i deixant trencalls laterals.

0:04 2:20

Trobem les primeres cases de Vilallonga de Ter; anem pel carrer de la Grau.

0:02 2:22

En una cruïlla hi trobem un pal indicador (Setcases 7,5 km). He de seguir cap a la dreta tot deixant l'edifici de l'ajuntament del poble a l'esquerra.

0:02 2:24 6,860

Arribem a la plaça dels Països Catalans on, a la dreta, hi ha l'església de Sant Martí (1.071 m). Hem de seguir cap a l'esquerra pel carrer Major vers la plaça de l'Era i continuar pel carrer de l'Empriu.

Travessem la carretera que puja de Camprodon cap a Setcases.

0:05 2:29

Arribem al pont d'Abella que ens permet creuar el riu Ter. Just passat el pont deixem a l'esquerra l'entrada a la Hípica Mas Batlló.

Uns metres més endavant hem de deixar el camí que seguíem i anar per un trencall cap a l'esquerra; és el Camí de les Egües que va cap a la Font Blanca i la Font Negra. A l'enforcall hi ha un pal indicador (Camprodon 5,4 km; Setcases 7,9 km).

El camí va planejant pel costat del bosc que queda a la dreta; a l'esquerra podem veure les instal·lacions de la hípica.

0:04 2:33

Passem per l'àrea de descans de la Font Negra; seguim endavant.

0:03 2:36

El camí bifurca. La branca de la dreta, que puja, va cap a Abella; nosaltres hem de seguir la de l'esquerra que va cap a La Roca.

0:08 2:44

El senderol se separa del riu i comença a pujar per dins del bosc.

0:06 2:50 8,700

Desemboquem a la carretera de puja de La Roca de Pelancà vers Abella (1.073 m); a l'enforcall hi ha un pal indicador (Camprodon 3,3 km; Vilallonga de Ter 2,3 km). Hem de seguir la carretera cap a l'esquerra baixant en direcció a La Roca de Pelancà que ja veiem davant.

0:04 2:54

Passem per davant del restaurant Can Pei que queda a l'esquerra. Quan la carretera decanta cap a l'esquerra l'hem de deixar i seguir en la direcció que portàvem per entrar al nucli de La Roca de Pelancà.

Deixem un carrer que baixa cap a la dreta i unes escales que ho fan per l'esquerra i anem a passar per un túnel per sota d'una casa. Seguim endavant pel carreró.

0:05 2:59 9,210

Arribem en un mirador sobre la vall amb Llanars en primer terme (1.045 m). Baixem cap a la dreta pels estrets carrerons; més endavant enllacem amb un senderol que continua baixant.

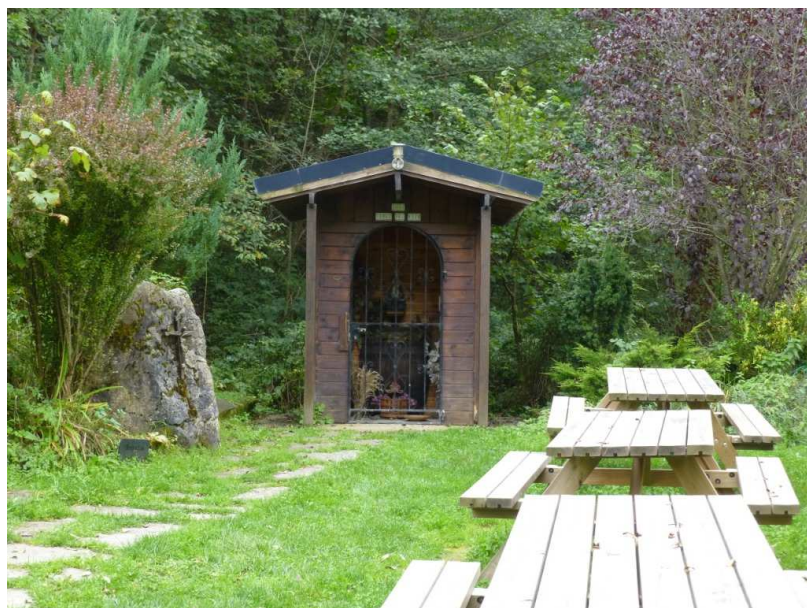

0:03 3:02

Desemboquem en un camí; l'hem de seguir cap a la dreta.

0:03 3:05 9,465

Travessem la Ribera de Pelancà per un pont metàl·lic i a l'altra banda hi trobem una àrea d'esbarjo amb la petita capella de la Verge del Raïm (995 m).

0:04

3:09

Deixem la petita central hidroelèctrica d'en Bassols a la dreta i més endavant una gran finca a l'esquerra.

0:02

3:11

10,000

Arribem al pont del Molí que permet accedir a Llanars (983 m). Nosaltres no el travessarem; anirem cap a la dreta, per la carretera d'Espinalba. Uns metres més endavant, enfront d'unes cases, deixarem la carretera per anar cap a l'esquerra vorejant les cases.

Passades les cases, el camí desemboca en un prat i es perd. Hem de travessar el prat anant en diagonal cap a la dreta (s'han de vigilar els senyals). El camí segueix tot vorejant el bosc que tenim a la dreta.

0:06

3:17

Travessem una tanca i continuem per un senderol.

0:04

3:21

Hem de baixar fort cap a l'esquerra fent una marcada ziga-zaga.

0:05

3:26

11,305

Atenció. Ens trobem amb la petita fondalada del torrent de la Sorriba (965 m). Amb **compte** hem de baixar fins el seu llit i tot seguit enfilar-nos per l'altra banda.

0:02

3:28

Desemboquem en una pista asfaltada; l'hem de seguir uns metres cap a l'esquerra i abans de travessar el riu deixar-la per anar per un senderol cap a la dreta.

0:02 3:30

Travessem un petit torrent. A la dreta tenim els camps de la Plana del Collell.

0:03 3:33 12,345

Hem de creuar a gual el torrent de la Font del Vern (964 m). Un cop a l'altra banda hem de pujar cap a l'esquerra. Seguim vorejant els camps de la Plana del Collell.

0:03 3:36

Baixem cap a l'esquerra per situar-nos al costat del riu. Seguim endavant per la riba.

0:04 3:40

Arribem a la font de la Forcarà. Seguim endavant i poc després sortim al carrer d'Espinalba de Camprodon; el seguim cap a l'esquerra. Hi ha un pal indicador (Setcases 13,1 km)

0:03 3:43

Travessem una rotonda i continuem pel mateix carrer d'Espinalba cap al centre del poble.

0:03 3:46

Arribem al costat del Pont Nou sobre el Ter. Seguim cap a la dreta pel costat del riu per anar a passar-lo pel pont que hi ha aigües avall.

0:02 3:48 13,430

Desemboquem a la plaça de la Vila de Camprodon on finalitzem l'etapa (938 m).

Equip de preparació (8/10/2013): Joan Andreu, Jordi Martí, Agustí Poch, Isidre Poch

VILALLONGA DE TER

L'extens terme municipal de Vilallonga de Ter (64,2 km²) té com a eix principal la vall del Ter, que el travessa en direcció N-SE, al seu sector de llevant, des de l'indret del santuari del Catllar (uns 12 km aigua avall del naixement del riu dins el terme de Setcases) fins al castell de la Roca de Pelancà.

Al sector NW s'alcen els grans cims que separen les valls del Ter i del Freser: el puig de Pastuïra (2.689 m), el puig de Balandrau (2.579 m) i el Puig Cerverís (2.202 m), al límit amb els termes de Queralbs i Pardines.

Al S arriba fins als vessants septentrionals de la Serra Cavallera, que el separa d'Ogassa. El límit de llevant és marcat per la serra de Faitús, que el separa de Llanars, amb el puig de les Agudes (1.978 m) com a cim destacat, termenal amb Llanars i Setcases.

El Ter rep diversos corrents d'aigua que davallen de les muntanyes: per la dreta la riera del Catllar, la riera de Tegurà, el torrent de la Planella i la riera d'Abella, i per l'esquerra el torrent del Clot de les Dòries, el de Llebro i el del Clot de Vallvigil.

Els nuclis de població que inclou aquest municipi són els pobles de Vilallonga de Ter, que n'és el cap, i la Roca de Pelancà; els veïnats del Cros, Llebro, i Vallvigil (antic terme de Vallvigil), i els llogarets d'Abella, Tegurà de Baix i Tegurà de Dalt, i la caseria disseminada de Comalets. Hi ha també el santuari del Catllar.

El poble de Vilallonga de Ter, és a l'esquerra del Ter, i arran de la carretera, al SE del terme (a l'indret dit la Solana). És constituït per un grup de cases que formen carrers estrets i placetes recollides entorn de l'església parroquial de Sant Martí; té dos petits barris o veïnats una mica apartats, la Grau i el Cordomí.

L'església era inicialment un edifici romànic de mitjan segle XII, amb carreus ben treballats i tres absis coronats per una cornisa d'arcuacions cegues, sota un fris de dents de serra; la finestra central de l'absis també té un bonic treball de cisell.

L'obra romànica, però, va desaparèixer totalment, llevat de l'absis major i una absidiola, quan s'amplià l'església, entorn del 1784; actualment és un edifici gran, totalment transformat al seu interior, amb volta de nervacions sobre el presbiteri, un petit campanar de torre i els absis esmentats.

Tocant al clos de la central, a la carretera de Setcases, i sense culte des del 1936, hi ha la capella dedicada a la Mare de Déu dels Dolors. Fou construïda al segle XVII, i consta d'una sola nau, amb el presbiteri arrodonit simulant absis. La façana té una porta central amb la data del 1712 a la llinda, amb dues finestres laterals i un ull de bou sobre el portal. Es troba en un estat d'abandó que fa que amenaci ruïna. També hi havia un oratori a Sant Isidre, situat sobre el Camí Tort, de cara al clot de Vallvigil, que acabà d'arruïnar-se el 1973.

Prop del poble, en direcció a Camprodon, hi ha el pedró o oratori de Sant Domènec. El Veïnat de Comalets, forma part de Vilallonga de Ter. Una gran masia d'aquest sector és el Serradell.

LA ROCA DE PELANCÀ

Poble del municipi de Vilallonga de Ter (Ripollès), situat en un penyal sobre el Ter, al seu aiguabarreig amb la riera d'Abella. Es formà al voltant de l'antic castell de Pelancà (o la Roca de Pelancà), del qual resten les ruïnes.

Esmentat ja el 1061, pertangué als comtes de Cerdanya i més tard passà a la família Descatllar (segles XII-XVII). Tingué un paper destacat en les guerres contra Joan II. L'església de Santa Maria de la Pietat és de tradició romànica.

CAMPRODON

El terme municipal de Camprodon havia estat un dels més reduïts (0,7 km²) del territori català, i es trobava envoltat totalment pel gran terme de Freixenet de Camprodon i pel de Llanars. Però el 1965 hom li annexà el municipi de Freixenet, amb 53,2 km² i li agregà un petit sector (0,3 km²) del de Llanars (l'avinguda de Maristany i poca cosa més); i el 1969 li fou annexat encara el municipi de Beget, de la comarca de la Garrotxa, amb 49,0 km² i es convertí, així, en el segon municipi més gran del Ripollès (103,37 km²).

Limita pel N amb Molló, a l'E amb Prats de Molló, la Menera (Vallespir) i Montagut de Fluvià (Garrotxa), al S amb la Vall de Bianya (Garrotxa), Sant Pau de Segúries i una petita part amb Sant Joan de les Abadesses i amb Ogassa i a l'W amb Llanars.

Aquest nou i extens terme abasta actualment des de l'extrem oriental de la Serra Cavallera fins a Montfalgars, sobre el coll d'Ares (a la línia de crestes dels Pirineus axials, fins al mateix puig de Comanegra, a 1.558 m d'altitud, que és el cim dominant i el més vistós d'aquesta part de l'Alta Garrotxa, i des de la serra de Bestraça al puig Moscós (a la serra de Fembra Morta).

Gairebé la meitat del terme municipal pertany geogràficament i històricament a les terres de l'Alta Garrotxa (el sector de l'antic municipi de Beget i també l'apèndix de Bolòs). Però des d'un punt de vista humà (comercial, cultural, mèdic, etc.) aquestes terres sempre han tingut amb la Vall de Camprodon, segurament per raons històriques, més facilitats d'accés i la influència del seu mercat local.

La vila de Camprodon (2.058 h el 2005), capital de la vall homònima, es troba a 947 m d'altitud, a la confluència del Ter i el Ritort, i forma tres braços, el més antic dels quals a la dreta del Ritort, que es formà al voltant del monestir de Sant Pere de Camprodon a partir del segle X, i els altres dos principalment a l'esquerra del Ter, abans i després de la seva confluència amb el Ritort.

El conjunt monumental és notable; el principal edifici és l'església de l'antic monestir benedictí de Sant Pere, descrit més avall, i prop seu s'alça l'església de Santa Maria, notable edifici gòtic iniciat al segle XIV, que guarda les relíquies de sant Patllari (venerades tradicionalment al monestir), patró de la vila, quatre capitells probablement de la portalada de la primitiva església romànica de Santa Maria (desapareguda), i altres records de la seva tradició religiosa.

Davant d'aquestes antigues esglésies hi ha una espaiosa plaça, en la qual es trobà situat l'hospital i on un monòlit recorda la naixença (d'altra banda accidental) a la vila, l'any 1860, del gran compositor Isaac Albéniz. Un llarg carrer, de cases antigues, paral·lel al Ritort, porta a l'extrem de la Vila de Dalt, sota el puig de les Relíquies, lloc on s'inicien els altres dos braços de la Y que forma la població.

El sector meridional, ja sobre el Ter, s'inicia amb el característic Pont Nou, la silueta del qual és un dels símbols de la vila; té un gran arc sobre el riu i un altre de petit que dona pas al carrer de Sant Roc. Aquest pont, de doble pendent, constituïa un accés a la vila murada per l'anomenada Porta de

Cerdanya. La seva construcció s'atribueix al segle XIV. Aquest sector correspon a la Vila de Baix, formada en època medieval i voltada de muralles, de les quals hi ha restes.

Hi ha una plaça amb l'antiga església gòtica del convent dels carmelitans, erigida a partir del 1352, l'antiga Casa Ribes, un casal gòtic molt deteriorat però encara imposant, i la casa de la vila, casal de pedra també de línies gòtiques, amb un escut sobre la façana (l'interior és totalment renovat).

Domina aquest sector el puig de les Relíquies, on hi hagué el castell (1196-1698) i l'església de Sant Nicolau, en la qual s'establí un hospici o hospital, regit per canongesses augustinianes, fins el 1581; l'església desaparegué també el 1698, quan fou volada junt amb el castell per les forces del duc de Vilafermosa. Fa uns anys fou aterrada la moderna capella del Sagrat Cor, que hom havia construït a la part occidental de l'antic emplaçament del castell.

Un pont uneix el nucli medieval amb els sectors més antic i més modern; aquest, vers la carretera que va a Llanars, passant pel sector d'expansió, es formà per la funció de lloc de residència i estiu que adquirí la vila des de la fi del segle XIX.

El passeig de Maristany projectat i iniciat a la fi del primer quart del segle XX, centra aquest sector, ornat amb notables torres i xalets i ben urbanitzat i enjardinat. Entre les residències més destacades hi ha la possessió dita Vora el Ter, amb una petita església i un claustre traslladats des de San Esteban de Gormaz (Sòria), on s'adossaren noves edificacions que allotjaren, entre d'altres peces de museu, notables col·leccions de ceràmica.

El monestir de Sant Pere de Camprodon

L'església del monestir de Sant Pere de Camprodon fou edificada a l'antiga vall de Llandrius, entorn del 904, any que fou consagrada pel bisbe Servusdei de Girona; des de bon principi rebé el nom de Camp-rodó, que probablement era el del predi on s'erigí el temple. Fou consagrada com a parròquia de les vil·les o masies de Taulat, Puigfrancor, Magrià, Freixenet, Porreres, Segurioles, Creixenturri i Paradella (algunes de les quals subsisteixen com a masos, i altres més tard parròquies independents).

Vers el 948 o el 950 el comte Guifré de Besalú establí en aquesta església (situada en un dels extrems del seu comtat) el monestir benedictí, que tingué un paper preponderant en la primitiva història de Camprodon. Segons la tradició, el monestir fou iniciat per monjos vinguts del cenobi de Ripoll i presidits per l'abat Jaufred, i fou dotat pel comte i altres magnats amb importants béns, entre els quals la parròquia de Sant Cristòfol de Creixenturri, Puigfrancor amb els seus termes i altres alous esparsos pel comtat de Besalú, el Vallespir i el Conflent, com consta en el diploma del rei dels francs Lluís IV d'Ultramar, que el 952 confirmà les dotacions i els privilegis del monestir.

Tot seguit el monestir conegué una forta expansió religiosa i patrimonial i esdevingué el tercer gran cenobi ripollès, després de Ripoll i Sant Joan de les Abadesses. Una butlla del papa Benet VIII del 1017 ja dóna una llarga llista de béns, entre els quals l'església de Santa Maria, nova parròquia dels habitants entorn del monestir, i d'altres a Llanars, Vilallonga, Beget, Bolòs, Albet, la Vall de Bianya, Pruneres, Tortellà, Argelaguer, Montagut, Romanyà, Pi i Saorra de Conflent, Llo de Cerdanya, Palaldà i Vernet del Vallespir, Peralada, etc., a més de molins, drets de pesca i pastura, i fargues. El nombre de comunitaris passà dels 17 inicials a 25 al principi del segle XII.

El 1078 fou unit a l'abadia de Moissac, filial directa de Cluny, i els seus visitadors imposaren els costums i la disciplina cluniacencs, però a la llarga aquesta subjecció es féu gravosa i el monestir lluità per deslliurar-se'n des del principi del segle XV, cosa que aconseguí el 1461, quan la comunitat només tenia 12 monjos. El 1592 el papa li uní els priorats de Santa Maria de Ridaura i de Sant Joan les Fonts, cases sense cap empena renovadora. El 1835, al moment de l'exclaustració, només tenia 5 monjos i l'abat.

De l'antic monestir resta només l'església romànica, erigida a mitjan segle XII i consagrada el 1169, dins uns models d'austeritat d'influència cistercenca. Té una planta de creu llatina amb cinc absis quadrats, el més gran dels quals de la mateixa amplada de la nau, i els dos de cada costat oberts als braços del transsepte; la volta és d'arc apuntat, reforçada per arcs torals, i sobre el creuer s'alça una cúpula, revestida exteriorment d'una llanterna octagonal, que fa de base al campanar, de dos pisos, amb elegants obertures en cada pis.

Abandonat del 1835 al 1896 (la residència monacal es destinà a col·legi de monges i s'hi traslladà l'hospital), aquest darrer any els arquitectes Elies Rogent i Francesc de P. del Villar feren un pla de restauració, i se'n consolidà alguna part, a càrrec de l'arquitecte Antoni Serrallach, però l'obra total i definitiva de restauració fou duta a terme per l'arquitecte Jeroni Martorell l'any 1932.

BIBLIOGRAFIA

- ** Ruta del Ter. Seguint el curs del riu
Consorti Alba-Ter (2009).
- ** Costabona. Alta vall del Ter
Mapa – Guia excursionista. Editorial Alpina (2008)
- ** Institut cartogràfic de Catalunya
<http://www.icc.cat/>
- ** Enciclopèdia Catalana
<http://www.enciclopedia.cat/>
- ** Refugi d'Ulldeter
<http://www.ulldeter.net/>

Agustí Poch, novembre de 2013

